

Trýta – eitt horvið fjallanavn?

Trýta – a lost mountain name?

Eivind Weyhe

Lauritsargøta 10, FO-100 Tórshavn. Email: eivindw@setur.fo

Úrtak

Greinin viðger staðarnøvnini *Gilið Trýtu* og *Skarðið Trýtu* í Miðvági og Sandavági. Tey verða her tolkaði sum *Gilið í Trýtu* og *Skarðið í Trýtu* har **Trýta* er eitt horvið fjallanavn ið inniheldur kvennkynsorðið *trýta*. Tað orðið er ikki longur livandi felagsheiti (appellativ) í føroyskum, men er kent báði í íslenskum og norskum og man tí helst eisini hava verið til í føroyskum. Orðið man hava merkt ‘trýn, muður ið skjýtur varrnar fram’ el. til., og staðarnavnið hevur tí verið samanburðar-navn ið hevur sipað til skapið á fjallatindi.

Abstract

The article deals with the place-names *Gilið Trýtu* and *Skarðið Trýtu* in Miðvágur and Sandavágur on the Faroese island of Vágar. They are explained as developments of *Gilið í Trýtu* and *Skarðið í Trýtu*, *Trýta* being considered a lost mountain name derived from the common noun *trýta* (f.). That word no longer survives in Faroese, but is known from both Icelandic and Norwegian, and is therefore likely at one time to have been current in the language of the Islands. The sense would probably have been something like ‘snout’ ‘mouth with pouting lips’, and

the place-name will thus have been based on comparison with the shape of the mountain top.

Inngangur: horvin staðarnøvn varðveitt í øðrum nøvnum

Tá ið ein fæst við staðarnøvn, kann ein koma út fyri at finna nøvn sum eru horvin úr brúki sum sjálvstøðig nøvn, men sum kunnu fjala seg í onkrum øðrum navni, helst onkrum øðrum staðarnavni, men eisini í øðrum sløgum av nøvnum. Sum dømi kunnu nevast staðarnavnið *Rákuti-heyggjur* á Velbastað og *Roggutuón*, navni á einum seyðafylgi í Hvalvík (-ón er stadnaður hvørjumfalsformur í fleirtali av *ær*). Í hesum báðum nøvnum haldi eg meg finna staðarnavnið **Reiðgøta*, sum ikki longur er kent á hesum leiðum, men livir sum partur av hesum báðum nøvnum ið munnu koma av **Reiðgøtuheyggjur* og **Reiðgøtuær*. Tað horvna staðarnavnið livir bara sum fyrri lið í hesum samansettu nøvnum, einum staðarnavni og navni á einum seyðafylgi (Weyhe 1997).

Í hesi grein fari eg at seta uppskot fram til tolking av staðarnøvnunum *Gilið Trýtu* og *Skarðið Trýtu*, eitt tolkingaruppskot sum

eisini byggir á ta hugsan at tey innihalda eitt horvið staðarnavn.

Gilið Trýtu og Skarðið Trýtu – heimildir

Á fjallarøðini millum Miðvág og Sandavág er eitt skarð sum er skrivað upp sum *Skarðið Trýtu*. Báði eystur og vestur frá hesum skarði, t.e. í Giljahaga í Sandavági og á Norðaraleiti í Miðvági, gongur gil sum er uppskrivað sum *Gilið Trýtu* (á málborðsblaðnum *Føroyar* 1:20.000 frá 1989 skrivað *Gilið Tríti*, sum man vera skeivt stavað). Í vágamáli kann *gil* merkja báði 'gil' og 'lítill' á.

Fara vit til eldri staðarnavnauppskriftir og taka gilið fyrst, síggja vit at V.U. Hammershaimb í 1853 hevur skrivað *Gilið Trýtu* upp sum staðarnavn báði í Miðvági og Sandavági. Mikkjal á Ryggi hevur í uppskrift frá 1920 av staðarnøvnum í Miðvági (fyri Ungmannafelagið Sólarmagn) skrivað „Gilið Trýti“ og „Tindurin á Gil Trýti, ella Heimasti Reynsatindur“. Frá 1927 finst ein onnur uppskrift av staðarnøvnum í Miðvági sum J. E. Joensen lærari hevur gjørt saman við Joen Henrik Samuelsen lærara og Joen J. A. Joensen kongsbónða (fyri Det danske Stednavneudvalg). Í hesum lista finna vit navnið „Giliðtrýti“ sum teir siga er „en udtørret Bæk“, og av navninum á gilinum siga teir er leitt fjallanavnið „Giliðtrýtitindur“, ljóðskrivað [džilitruitetindør]. Napoleon Djurhuus, sum í 1955 skrivaði nøvn upp í Miðvági fyri Det danske Stednavneudvalg, sigur seg hava havt sum heimildarmenn Jógvan Jákup Andrias Jógvansson, bónda á Ryggi (f. 1881), og Harald Rasmussen, norði í Stovu (f. 1876),

men tað sæst týðiliga á listanum hjá honum at hann byggir á uppskriftina hjá Mikkjali á Ryggi frá 1920, og helst eisini á ta hjá J. E. Joensen frá 1927. Napoleon skrivar „Gilið Trýti?“ og „Gilið Trýti Tindurin = Heimasti Reynsatindur“. Men tá ið hann nakað seinri í listanum kemur til tað sum á kortinum (frá 1943) stendur at eita *Stóragil*, sigur hann tað vera „skeivt á kortinum, skal vera Gilið Trýtu“.

Tað er nevniliga so at tann danski Generalstaburin í sínum kortarbeiði í 1897 ikki fekk fatur á navninum *Gilið Trýtu*, men nevnir gilið miðvágsmeigin fyri *Stóragil* og gilið sandavágsmeigin fyri *Gáansá*, og soleiðis stóð tað eisini á teimum eldru útgávuunum av málborðsbløðunum, frá 1901 og 1943. Hetta er rættað á kortinum í 3. útgávu frá 1988 og 1989 har *Stóragil* er longri norðuri í Miðvágshaganum og *Gáansá* niðari í Sandavági.

Nøvn í Sandavági hevur Poul Joensen lærari skrivað upp í 1933 eftir frásøgn frá Joen Jacob Thomassen í Haraldsstovu (f. 1850), og hann skrivar *Gilið Trýtu*. Sama skrivar Napoleon Djurhuus í 1955 eftir Petur Elias Petersen (f. 1889) og øðrum (um heimildarmenn sí Petersen 1963: 251), og somuleiðis Ludvig Petersen, sum byggir á hesar báðar, í sínum navnalista í Sandavágs søgu (1963: 232). Eisini teir báðir Heini F. Petersen og Jóannes Heinesen sum hava fest staðarnøvnini í Sandavági á myndir og givið tey út í bók, skriva *Gilið Trýtu* (2010: 41, 43).

Skarðið Trýtu dugi eg ikki at síggja nevnt aðrastaðni enn hjá Heinesen og Petersen (2010: 41, 43), og tað kann tykjast lógið at eingin eldri uppskrift hevur navnið á skarðinum meðan tær allar nevna gilið. Um

tað merkir at navnið á skarðinum er nýtt/ ungt, ella um tað er av misgáum at tað ikki er uppskrivað fyrr, er ilt at siga.

Annars kann verða nevnt at tá ið eg (saman við monnum av Matrikulstovuni) var og savnaði nøvn til tey nýggju málborðsbløðini (3. útg.) í 1980'unum, fekk ein varhugan av at heimildarmenninir (teir vóru fleiri) vóru nógv í ivi um endingarsjálvljóðið. Í Miðvági fingi vit m.a. at vita (frá manni f. 1925) at gilið eitur *Gilið Trýti*, í hvønnfalli *Gilið Trýta* (!), og í Sandavági vildi onkur vera við at gilið hæt *Gilið Trýta* (møguliga ávirkað av navninum *Gilið Gutta* longri niðuri í sama haga?). Á kortinum Føroyar 1:20.000 (1989) kom sum nevnt at standa *Gilið Tríti*.

Sum tað sæst, er ivi um hvussu tað seinra orðið í navninum skal stavast, við í ella ý, og um endingin er *-i*, *-u* ella *-a*. Tað veldst sjálvsagt um hvussu vit tolka hetta navnlið. Vit sóu at tær elstu uppskriftirnar vit hava, tær hjá Hammerhaimb frá 1853, ikki eru í iva og skriva *Trýtu*. Tað sama gera allar yngri uppskriftir úr Sandavági uttan ein frá 1980'unum ið hevði *Trýta* (*Tríta*?) meðan tær úr Miðvági frá 1920'num hava *Trýti*, ein frá 1955 tó eisini *Trýtu*.

Vit kunnu kanska undrast á at uppmátarnir hjá Generalstabinum í 1897 ikki fingi fatur á tí rætta navninum á gilinum, men hjá teimum kom mangt skeivt fyri. Og vit hava so Hammershaimb sum eina dygga heimild frá 1853 um navnaformin *Gilið Trýtu*.

Navnatolking

Vit hava einki navnorð sum eitur *trýta* kv. í nútíðarføroyskum, og vit finna heldur

einki í norrønum orðabókum. Men tað gera vit í íslenskum (eisini skrivað *tríta*) '1) smátoppur, strýta. 2) lítil stelpa' (ÍÓ). Skylt við tað er *trýtill* k. ið m.a. kann merkja 'spinnikona [= leika], lítil knykil' (ÍÓ), 'trýni, trantur' (Magnússon). Eisini í norskum finna vit kvennkynsorðið *tryte* kv. ið kann hava ymsar merkingar, eitt nú 'snúti, trýn'. Eisini kann tað merkja tað sama sum *trut* k. 'munn med framskotne lipper; tut på kerald' og sum *snut(e)* k. 'ytste del av munn og nase på visse dyr; (nedsetj.) munn på menneske, kjeft; framstikkande del (hyrne, ende) på ein gjenstand, i terrenget el. l.' (sí NO undir *tryte*, *trut*, *snut*). Orðið er skylt við norr. *trútr* k. ella *prútr* k. 'trut, munn?' (Heggstad). Sbr. eisini danskt *trutmund*.

Tað at kvennkynsorðið *trýta* er kent í grannamálunum, fær meg at halda at tað eisini man hava verið til í føroyskum, og at tað er tað vit hava havt sum heiti á einum fjallatoppi á røðini millum Miðvág og Sandavág. Á tí parti av fjallarøðini sum sandavágsmenn kalla *Rustin Innara*, stinga smáir knyklar seg uppúr, serliga ein við einum lítlum skarði í sum kann minna um tvær varrar, og niður úr hesum skarði gongur hetta ásýniliga gilið sum eg tí hugsi mær hevur hitið *Gilið í Trýtu* meðan skarðið hevur verið nevnt *Skarðið í Trýtu*. Eg hugsi mær tí at hesin partur av fjallarøðini einaferð hevur borið samanburðarnavnið **Trýta* kv. Sí myndir.

Formurin *Trýtu* í uppskriftini hjá Hammershaimb frá 1853 umboðar tí eftir míni áskoðan hvørjumfalsform av fjallanavninum **Trýta* meðan endingin *-u* er farin av lagi í

summum av teimum yngru uppskriftunum. Orsökina til tað er ikki ring at skilja tá ið hugsað verður um at orðið ikki er kent longur sum felagsheiti (appellativ). Væl hava bygdarmálini báði í Miðvági og Sandavági varðveitt munin millum *-i* og *-u* í ending, men tá ið orðið ikki longur er livandi sum felagsheiti við týðiligum kyni, er tað so skjótt at ein ending kann fara at ridla. Og gongdin í føroyskum annars vísir at í opnari endastøðu eru størri líkindir fyri at *-u* broytist til *-i* enn tað øvuta. Eitt annað dømi um tað sama er tá ið staðarnavnið *Rógva* kv. er blivið til eftirnavnið „á Rógvi“ (fyri *Rógvu*), eisini í bygd har munurin millum *-i* og *-u* annars er varðveittur í málinum.

Trýta sum staðarnavn í grannalondunum

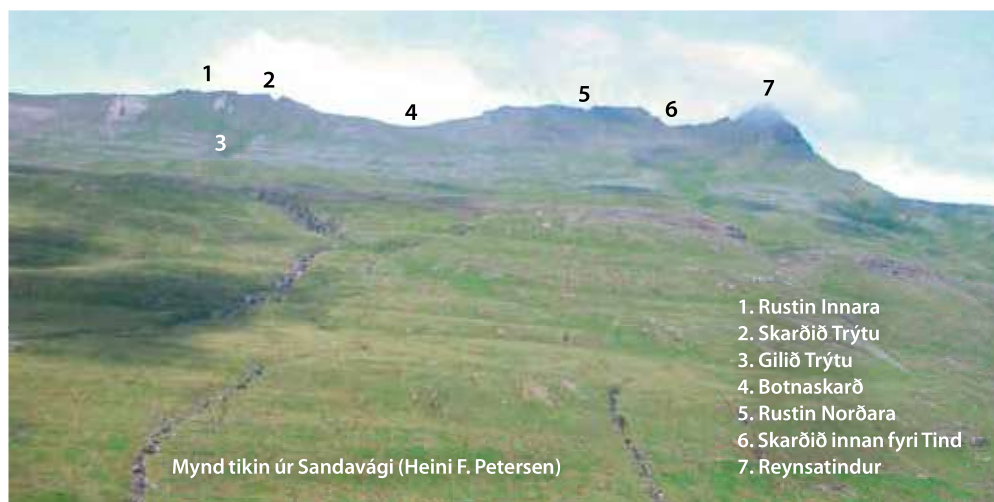
Frammanfyri er víst á at orðið *trýta* kv. er til sum felagsheiti í íslenskum og norskum (vist serliga í Suðureysturnorra). Uppaftur betur kann tað styðja upp undir tolking-

ina um orðið kemur fyri sum staðarnavn í grannalondunum. Eg havi tí gjørt mær tann ómak at spyrja meg fyri har.

Svavar Sigmundsson sigur seg vita um trý dómir í Íslandi, øll á Eysturlandinum: 1) Har er ein „Trýtuhjalli, en yst á honum er stór strýta nefnd Trýta“, 2) „Trýtumelur: strýtumyndaður melur“ og 3) „Trýta og Trýtuklettur: Í Brekkubrúnni er Trýtuklettur og upp á honum varða, nefnd Trýta“. (Sambært ÍFO merkir tað íslenska orðið *strýta* ‘1) drangur, drangi, stapi. 2) strýta, keyla’).

Í Norra tykist tað ikki vera so lætt at staðfesta um orðið finst í staðarnøvnum. *Tryte* kemur fyri í fleiri nøvnum, t.d. *Trytefjellet* (bratt fjall á Aust-Agder, oman móti Fitjefjorden), men ilt er at siga hvør merkingin er (í norskum kann *tryte* eisini vera okkurt berjaslag og eitt fiskaslag). Annars kemur *tryne* h. ‘trýn(i)’ ofta fyri í norskum staðarnøvnum, t.d. í *Trynet*.

Navneregister (1990-91) hevur hópinn

av norskum növnum við *Tryte*-, serliga samansetingum við *tjern/tjörn*, ið helst innihalda fiskaheitið. Növnini eru mest har suðuri í landinum, men um nøkur teirra (t.d. *Tryten*) sipa til serligt skap á lendi, hefur ikki eydnast mær at fáa uppspurt. Annars finna vit í sama verki fleiri *Stryte*-növn. Norsk stadnamnleksikon (1997) nevni hvørki *Tryte*- ella *Stryte*-növn, men sigur at fleiri støð eita *Struten*, sum inniheldur *strut* m. ‘tut, snute, kremmerhus’, sbr. norrønt *strútr* m. ‘strut, tut, om ein slags topp på ein hatt’ (Heggstad 2012).

NG (1919: 158) tolkar tað norska garðsnavníð *Tryti* (Vik, Nordre Bergenhus Amt) sum eina samanseting við *vin*, men sigur annars: „Forklaring uvis. Kunde tænkes at komme af þrútr m., Trut, Snude, hvilke Ord mulig kunde sigte til den opr. Jordveis Form eller en eller anden Lokalitet paa Stedet.“¹

Variation í fjallanøvnum

Miðvingar og sandavágsmenn eru ikki altíð á einum máli um hvussu teir skulu nevna fjøllini millum báðar bygdirnar. Norðarlaga á markinum eru tvey fjøll nevnd *Jatnagarðar* og *Tungufelli*, men í grannabygdunum báðum hava teir hvør sína fatan av hvat er hvat. Heilt har suðuri nevna sandavágsmenn *Jógvansfjall*, men tað nevna miðvingar *Rustin*. Eisini sandavágsmenn hava *Rustina* sum navn á fjallarøðini, men nakað norðari, og skilja millum *Rustina Innaru* (t.e. ‘syðru’) og *Rustina Norðaru*. *Skarðið Trýtu* er í *Rustini Innaru* meðan *Rustin Norðara* er nærri Reynsatindi (millum *Rustina Innaru* og *Rustina Norðaru* er *Botnaskarð*, og millum *Rustina Norðaru* og Reynsatind er *Skarðið innan fyrri Tind*). Í uppskriftini úr Miðvági frá 1920 (Mikkjal á Ryggi) sóu vit at hesin toppur í *Rustini Innaru* kundi verða nevndur „Tindurin á Gil Trýti, ella

¹ Eg takki Svavar Sigmundsyni, Botolv Helleland, Tom Schmidt og Inge Særheim, og somuleiðis ónavnnevndum ummælara, fyri upplýsingar.

Heimasti Reynsatindur“, í uppskrift frá 1927 (J. E. Joensen) „Giliðtrýtitindur“. Heimildarmenn í Miðvági søgdu í sambandi við kortarbeiðið í 1988 at í teirra verð eru triggir *Reynsatindar*: Tann norðasti (og hægsti) eitur í Miðvági *Stóritindur* (hjá Mikkjali á Ryggi: *Stóri Reynsatindur*), og tað er hann sum í Sandavági eitur *Reynsatindur* (í eintali); hinir báðir „Reynsatindarnir“ hjá miðvingum eru *Mittastitindur* (Mikkjal á Ryggi: *Mittasti Reynsatindur*), sum í Sandavági eitur *Rustin Norðara*, og *Giliðtrýtitindur* (Mikkjal á Ryggi: *Tindurin á Gil Trýti* ella *Heimasti Reynsatindur*), sum í Sandavági eitur *Rustin Innara*. *Giliðtrýtitindur* sum navn á hesum Heimasta (t.e. ‘syðsta’) Reynsatindi er ikki uppskrivað í Sandavági, bara í Miðvági. Og tað er nettupp hesin tindurin, hann sum keldur í Miðvági nevna *Giliðtrýtitindur*, *Tindurin á Gil Trýti* og *Heimasti Reynsatindur*, og sum í Sandavági eitur *Rustin Innara*, sum eg haldi einaferð í fyrndini hevur borið tað heldur sjáldsama navnið *Trýta* kv.

Tó at miðvingarnir nevndu *Giliðtrýtitind*, *Mittastatind* og *Stóratind* sum nøvn á „Reynsatindum“, kom einki av hesum nøvnum við á tað prentaða kortið í 1989, men harafturímóti fleirtalsnavnið *Reynsatindar*, umframt *Botnaskarð* millum báðar teir syðru tindarnar.

Lagt kann verða aftrat til seinast at tindin beint norðan fyri Reynsatind nevna sandavágsmenn *Lítlatind*, miðvingar *Norðastatind*. Tó nevnið miðvingurin Mikkjali á Ryggi hann *Lítlatind*, og tað navnið kom við á kortið.

Ikki nøkrum at siga at slík navnavariation

lættir ikki um hjá teimum ið skulu seta nøvn á kort.

Hugleiðingar at enda

Sum uppiskoyti til viðgerðina frammanfyri skal eg koma við nøkrum hugleiðingum um hesa navnavariation og royna at tekna eitt møguligt høpi millum tey viðgjørdur nøvnini. Hetta skal kortini ikki takast fyri meira enn tað er: leyslig hugflog.

Vit kunnu byrja við *Reynsatindi*. Eitt øki í Giljahaga í Sandavági eitur *Norðuri í Reyni*. Har eru fleiri áir og gil, m.a eitt *Reynsagil*. Ein á man hava hitið **Reynsá*, og gilið hon rennur ígjøgnum, **Reynsáargil*, harav *Reynsagil*. *Reynsagil* (**Reynsáargil*) kemur undan tindinum (sí Heinsen & Petersen 2010: 64) sum av tí sama hevur verið nevndur **Reynsáartindur* > *Reynsatindur*. Niðan í tindin gongur eisini **Reynsaleiti* (< **Reynsáarleiti*). Tindurin hevur verið tann hægsti av øllum hesum tindum har á leið. Tindurin beint norðan fyri hann er nakað lægri og hevur fingið navnið *Lítlitindur*. Av tí at Reyn og Reynsagil eru sandavágsmeigin, er tað ikki eyðsætt at miðvingar skuldu havt givið tindinum navnið *Reynsáartindur* av fyrstan tíð; tá er tað kanska meira natúrligt at miðvingar hava nevnt hann *Stóratind* sum tann hægsta av fleiri tindum. Men *Reynsatind*-navnið munnu teir so onkuntíð í tíðini hava fingið frá grannunum í Sandavági, men hava brúkt tað í fleirtali um allar tindarnar, í hvussu er um triggjar (kanska eisini um *Lítlatind* har norðuri, tann sum teir eisini hava nevnt *Norðastatind*).

Fjallarøðin frá Reynsatindi og heilt suður

í Jógvansfjall man hava hitið *Rustin*, og *Jógvansfjall*, sum er navn á suðurendanum á Rustini, man vera ungt navn.

Á Rustini hefur ein tindur hitið *Trýta*, og tað hefur givið gilinum fyrisetingarnavnið: *Gilið í Trýtu*, tí ásýniliga gilinum sum gongur ígjøgnum hagan báðumegin tindin og eisini gongur ígjøgnum sjálvan tindin og ger eitt skarð í hann: *Skarðið í Trýtu*. So við og við er *Trýta* fánað burtur, kámað og gloymt sum navn á tindinum, men hefur verið brúkt sum partur av navninum á gilinum, sum er farið at eita *Gilið Trýtu*. Nú gerst tørvur á einum navni á sjálvum tindinum, og tá uppstendur fyrisetingarnavnið *Tindurin á Gil(ið) Trýtu* og samansetingin *Giliðtrýtu-tindur* (um slíka variatióin í staðarnøvnum sí Weyhe 2017: 10-12). Hesi nøvn munnu hava tikið seg upp hjá miðvingum. Sandavágsmenn tykjast hava hildið seg til *Rustar*-navnið, men hava avmarkað tað til tvær hæddir sunnan fyri Reynsatind: *Rustin Norðara* og *Rustin Innara*, hetta seinra um ta gomlu og forfjónaðu *Trýtu*. Av tí at *Rustar*-navnið hjá sandavágsmönnum soleiðis hefur fórkað seg norðureftir á røðini, hava teir havt tørv á einum nýggjum navni á suðurendanum á Rustini. Hesin suðurendin hefur so av onkrari (órannsakiligari) grund fingið navnið *Jógvansfjall*.

Hjá sandavágsmönnum var bara ein *Reynsatindur*, tann uppi yvir Reynsagili, og hann hava teir havt dag og dagliga fyri eygum. Miðvingar, sum ikki hava sætt hann úr bygdini, hava fatað navnið (tá ið teir „lántu“ tað frá grannunum) sum navn á fleiri tindum og hava tí havt fyri neyðini at tilskila hvør er hvør. *Stóritindur* hefur verið eitt

natúrligt navnaval, men við frábrigdinum *Stóri Reynsatindur* (og við *Lítlatindi/Norðastatindi* stutt norðanfyri). Og hinir hava líka so natúrliga kunnað verið nevndir *Mittastitindur* ella *Mittasti Reynsatindur*, og so *Heimasti Reynsatindur* um tað sum einaferð hæt *Trýta*, og sum teir annars eisini vóru farnir at kalla *Tindurin á Gil(ið) Trýtu* og *Giliðtrýtutindurin*. Sandavágsmenn brúktu sum nevnt *Rustina* (*Norðaru* og *Innaru*) sum nøvn á hesum báðum seinast nevndu hæddum og hava harvið flutt *Rustar*-navnið norðureftir á røðini. Miðvingar gera øvut: Teir varðveita *Rustar*-navnið, men bara sum navn á suðurendanum á „Rustini“, tí sum grannarnir vóru farnir at nevna *Jógvansfjall*.

Munnu miðvingar hava havt okkurt annað navn á Reynsatindi áðrenn teir finga hetta navnið frá sandavágsmönnum? *Stóritindur* kundi saktans verið fyrndargamalt navn. *Stóri Reynsatindur*, sum Mikkjal á Ryggi skrivar, er sjálvsagt gjørt eftir at miðvingar hava lært *Reynsatind*-navnið av grannunum, og virkar ikki sørt tilgjørt. Men leita vit einaferð enn til uppskriftina hjá Hammershaimb av staðarnøvnum í Miðvági, so nevnið hann ikki *Reynsatind(ar)* sum navn hjá miðvingum; harafturímóti síggja vit hjá honum hesa raðfylgju: *Gilið Trýtu*, *Botnaskarð*, *Giljatindur*, *Kletsendi*; tey bæði fyrstu eru sunnan fyri Reynsatind og Kletsendi er norðanfyri. Eftir raðfylgjuni at døma fær *Giljatindur* tí illa verið annað enn tann tindurin sum hann í síni sandavágssuppskrift skrivar sum *Reynásatindur* (hansara roynd at tolka navnið *Reynsatindur*). Tað skuldi so verið ein ábending um at miðvingar miðskeiðis í 1800-talinum

hava brúkt navnið *Giljatindur* um tað sum sandavágsmenn hava nevnt *Reynsatind*, og harvið nevnt hann eftir øllum haganum hinumegin markið, *Giljum*.

Óprentaðar keldur:

Staðarnavnasavnið á Føroyamálsdeildini, Fróðskaparsetur Føroya.

Bókmentir:

Føroyar 1:20.000. Topografiskt kort. 3. útg. København 1987-1998. (1. útg. 1901, 2. útg. 1943): Geodætisk Institut / Kort og Matrikelstyrelsen.

Heggstad, Leiv o.o.: *Norrøn ordbok*. 5. utgåva. Oslo 2012: Det norske Samlaget.

ÍFO = Jón Hilmar Magnússon: *Íslendsk-føroysk orðabók*. Reykjavík 2005: Hið íslenzka bókmenntafélag.

ÍO = *Íslensk orðabók*. Fjórða útgáfa byggð á 3. prentun frá 2005. Reykjavík 2007: Edda. Magnússon, Á. Bl. 1989: *Íslensk orðsifjabók*. Reykjavík: Háskóli Íslands.

Navneregister for kart i 1:50.000 over Norge 1-3. Oslo 1991-1992: Statens kartverk.

NG = *Norske Gaardnavne* XII. Kristiania 1919.

NO = *Norsk ordbok. Ordbok over det norske folkemålet og det nynorske skriftmålet* I-XII. Oslo 1966-2013: Det norske Samlaget.

Norsk stadnamnleksikon. Redigert av Jørn Sandnes og Ola Stemshaug, 4. utgåva. Oslo 1997: Det norske Samlaget.

Petersen, L. 1963: *Sandavágs søga*. Tórshavn: Egið forlag.

Petersen, H. F. & Heinesen, J. 2010: *Av fjalli at fjørustrond I. Staðarnøvn í Sandavágs sókn*. Sandavágur: Egið forlag.

Weyhe, E. 1997: Reiðgøtur í føroyskum staðanøvnum. Marianne Blomqvist (red.): *Ord och några visor tillägnade Kurt Zilliacus 21.7.1997*. Helsingfors: 334-339. Endurpr. í Johansen o.o. (ritstj.): *Eivindaródn. Greinar 1979-2011*, s. 98-103. Tórshavn 2012: Fróðskapur.

-. 2017: Ókartografisk staðarnøvn og kartografisering. *Fróðskaparrit* 63: 5-32.